

EUGEN SITEANU

**DISPARIȚIA
ELIZEI REED**

**Editura
Academiei Oamenilor de Știință
din România**

DISPARIȚIA ELIZEI REED

Editor: Mihail CĂRUȚAȘU
Coperta: Mihail CĂRUȚAȘU
Redactor: Marian Cătălin CRISTEA
Tehnoredactor: Marian Cătălin CRISTEA
Corectura: Mihail CĂRUȚAȘU

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a
României

SITEANU, EUGEN

Dispariția Elizei Reed / Eugen Siteanu. -
București : Editura Academiei Oamenilor
de Știință din România, 2023

ISBN 978-630-6518-01-2

821.135.1

©Eugen Siteanu

EUGEN SITEANU

**Pentru copiii și nepoții mei -
lumina vieții mele.**

DISPARIȚIA ELIZEI REED

Afabulația, locurile, numele și personajele acestui roman sunt fie rodul imaginației autorului, fie sunt folosite în mod fictiv. Dacă există din întâmplare vreo asemănare cu realitatea, aceasta nu-l obligă cu nimic pe autor. Oricare referire la vreuna din instituțiile române ori străine nu are nici o legătură cu intențiile autorului. Orice asemănări cu evenimente și localități reale, cu situațiile sau activitățile oricăror persoane vii sau decedate sunt pur și simplu o coincidență și întrutotul neintenționate.

DISPARITIA ELIZEI REED

Animus meminisse horret.*

**Îi e groază sufletului meu să-și
amintească**

VERGILIU, „Eneida”, II, 12/

**(Astfel începe Enea
relatarea războiului troian)**

---

* Mic dicționar enciclopedic, Ediția a II-a,
Editura Științifică și Enciclopedică, București,
1978, p. 1050.

DISPARIȚIA ELIZEI REED

PROLOG

Un bărbat brunet cu favoriți stufoși și nasul coroiat stătea vis-à-vis de liceu la ora când se terminau cursurile. Era interesat mai ales de fetele din ultima clasă, fete care aveau 17 ani. Când apărură Eva se ascunse după tufișuri, scoase din buzunar un binoclu mic, ca cele folosite la teatru sau la operă, îl duse la ochi și o urmări pe fată în timp ce se apropia de tatăl ei vitreg. Acesta avea și el favoriți și, coincidență sau nu, era tot brunet de aceeași înălțime cu omul care privea scena întâlnirii dintre tată și fiică. Când Eva se urcă în autoturism, el băgă binoclul în buzunar și se urcă în autoturismul său – un Cadillac alb, demară și se înscrie în trafic după ei. În ultimele trei zile urmărise cu multă atenție toate deplasările Evei și tatălui ei. Dar în seara aceasta de marți îi urmări până la magazinul de

DISPARIȚIA ELIZEI REED

încălțăminte, la cel de confecții, la magazinul de electronice și apoi până la locuința tatălui. Când Eva se despărți de tatăl ei, el o urmări pe aceasta, o depăși și opri la intrarea în parc. Știa că ea trecea de obicei pe acolo. O așteptă să vină spre el și scoase din buzunar o bucată mare de vată și o sticlă de cloroform* pe care-l turnă peste vată. Cu o mână o apucă de ceafă și cu cealaltă apăsa vata îmbibată cu cloroform peste nasul și gura fetei. Ea a încercat să se zbată, dar medicamentul și-a făcut efectul așa că o luă pe sus și-o aruncă pe bancheta din spate. Nimeni nu văzu nimic fiind deja seară și el își spuse în gând: *„Răpirea a fost floare la ureche. Acum o duc la mine în apartament și încep distracția.”*

---

* Cloroformul este o substanță organică a clorului, sub formă de lichid, incolor și volatil, întrebuințat în medicină ca narcotic.

1

Pe linia orizontului se îngrămădeau norii și se auzeau trăsnete tot mai dese. Bubuiturile deveneau din ce în ce mai puternice. Se auzeau clar zgomotele degetelor umede ale ploii care băteau în geamuri. Sunetul ploii pe acoperiș era puternic – ploua cu găleata, iar somnul lui Jane era profund din cauza ploii torențiale. Camera era răcoroasă și aerul din încăpere era curat. Ea avusese de lucru până târziu și se simțea obosită din cauza lipsei somnului. De aceea nici nu auzise zgomotele provocate de ploaie și de trăsnete.

Jane fuse trezită dimineață de sunetul strident al telefonului. Deschise ochii și ridică receptorul:

— Da. Vocea ei era răgușită și mai mult șoptită.

— John la telefon. Avem o crimă urâtă. Vin să te iau în cincisprezece

DISPARIȚIA ELIZEI REED

---

minute. Vocea lui era puternică și precipitată. Se simțea că se întâmplase ceva.

— Ce dracu' e-așa de urgent? întrebă ea supărată.

— Un cadavru. Răspunse el laconic.

Ea visase că era în corul care răspândea o muzică dumnezeiască. O dată pe săptămână, în fiecare sâmbătă, ea participa la repetițiile corului fiind membră a unei formații muzicale de aproape cinci ani. Lunar, corul dădea reprezentații – concerte, iar anual era participant la câte un festival. Fiecare membru al ansamblului, inclusiv ea, era angrenat în cântatul acela divin, care-i mângâia sufletul. „*Și acum poftim un cadavru! Asta-mi trebuia?*”, își zise ea cu năduf. Se ridică din pat buimacă și se îndreptă cu dificultate spre baie. Intră sub duș și apa rece îi puse sângele în mișcare și o trezi. Își perie dinții timp de un minut, se șterse cu un prosop și îmbrăcă halatul pufos. Intră în bucătărie să bea o cafea și

să mănânce un sandwich* . Filtrul de cafea răspândea o aromă plăcută în timp ce apa clocotită se scurgea prin aparat. O durea capul din cauză că muncea prea mult și că avea doi copii – un băiat de 18 ani și o fată de 16 ani – care începuseră să-i facă probleme mari. Băiatul avea deja un copil de 8 luni și era căsătorit, iar fata avea un prieten care n-o lăsa să învețe. Își uscă părul cu fönul în câteva minute, timp în care reuși să-și bea cafeaua și să se uite în oglindă. Aceasta reflecta clar o femeie de 40 de ani blondă, cu fața albă, ochii albaștri, un năsuc perfect, niște buze bine conturate, roșii, sprâncenele grațios arcuite care-i dădeau o înfățișare angelică de mirare. Fu mulțumită de imaginea din oglindă care îi zâmbi fermecător. Nici nu reușise să se îmbrace când sosise la ușă John. Acesta avea un chip frumos cu fața voioasă, tenul măsliniu, cu păr negru des, ochii mari și negri, nasul de mărime medie, umeri puternici și un metru și

---

* sandviș.

DISPARIȚIA ELIZEI REED

---

optzeci de centimetri înălțime. Avea deja 45 de ani și părul era cărunt, dar numai câteva fire de păr argintiu care-i dădeau o alură* plăcută. Totuși, între sprâncene avea două cute adânci lăsate de anii lungi de veghe și de cercetare a numeroase crime. Unele investigații nu-i lăsaseră prea multe ore de somn – somn întrerupt noaptea din cauza grijilor care nu-i dădeau pace nici atunci. Drumul durează 20 de minute.

În timp ce treceau prin centrul capitalei, Jane se uita la oamenii de pe stradă îmbrăcați elegant. Lumea forfotea prin fața magazinelor și cafenelelor. Toate clădirile erau mari, somptuoase, cu fațade magnifice și frumos colorate, dar pe măsură ce se apropiau de periferie clădirile erau din ce în ce mai mici și mai neîngrijite. Pe străzile înguste și prost pavate se vedeau mai puține autoturisme. În loc de magazine fastuoase și vile din cărămidă roșie, pe străzi erau niște

---

* înfățișare a unei persoane.

dughene și tarabe printre care bântuiau copii desculți în zdrențe. La un moment dat apărură o mulțime de case dărăpănate, cu niște curți urâte. Pe străzile murdare bântuia o populație sordidă care era îmbrăcată în zdrențe și căutau ceva de mâncare printre grămezile de gunoaie. *„Vai de mine, își spuse Jane, cum este posibil ca oamenii aceștia să trăiască ca niște animale? O fi aceasta drojdia societății, dar guvernanții, care le-au promis o viață mai bună dacă îi votează pe ei, acum au uitat de promisiune și îi țin în mizerie?”*

— John, băiatul meu s-a căsătorit cu o franțuzoaică și vrea să plece în Franța. Tatăl ei este francez și în casa lor se vorbește numai franceza. Așa că pe fiu-miu l-a apucat strechea și s-a înscris la facultatea de filologie anul trecut, bineînțeles la limba franceză și închipuie-ți că a început să vorbească cu mine pe franțuzește.

DISPARIȚIA ELIZEI REED

— Extraordinar. Este ceva incitant. Cred că la tine e Turnul lui Babel*. Cum te simți?

— Nu mă întreba. Cu băiatul mă mai descurc, dar Ana m-a băgat la balamuc.

— Și fata mea m-a scos din minți.

Haosul din șosea era ca un bâzâit de albine provocat de polițiști, ziariști, fotografi, reporteri TV și paparazzi care se adunaseră în apropierea barierelor și panglicilor galbene pe care scria „TRECEREA INTERZISĂ”. În centrul perimetrului păzit de polițiști, lângă un paltin[†], zace un cadavru gol al unei fete de vreo 17 ani. Din când în când se văd fulgerele blitzurilor aparatelor de fotografiat. Cameramanii filmează scena

---

* Turnul Babel este simbolul confuziei. În Vechiul Testament, urmașii lui Noe au încercat să înalțe un turn gigantic până la cer, dar nu au reușit pentru că Dumnezeu le-a încurcat limbile constructorilor și aceștia nu s-au mai putut înțelege între ei.

† Paltinul este un arbore din familia aceracee (arțarilor).

cadavrului care este în iarbă la vreo 15 metri depărtare de marginea șoselei. De jur împrejur sunt tufișuri dintre care unele sunt înflorite. Florile de rosa canina* răspândesc un miros îmbătător. Este o dimineață de primăvară când soarele răsărise de două ore și încă nu începuse să dogorească. Câțiva polițiști dintre care doi experți criminaliști îmbrăcați în halate albe se învârteau în jurul cadavrului.

Posturile TV transmiteau mereu știrea, iar curioșii, cască gură, se buluceau spre banda galbenă și erau ținuți în frâu de patru polițiști. Spectatorii veniseră fie în mod special, fie se abătuseră din drumul lor spre serviciu. Câțiva și-au ridicat telefoanele lor mobile pentru a surprinde câteva fotografii ale cadavrului.

Doi polițiști întorc cadavrul cu fața în sus, iar un al treilea îl fotografiază din nou. Un alt polițist vine cu un sac pentru a lua cadavrul.

---

* Plantă din familia Rozaceelor (măceș).

DISPARIȚIA ELIZEI REED

Inspectorul de poliție John Heston îngenunche lângă corpul neînsuflețit al fetei care era întinsă pe spate cu fața întoarsă într-o parte și ochii deschiși privind fix în gol. Brațele ei erau întinse pe lângă corp. Gura ei era deschisă de parcă voia să țipe. El abia își stăpâni dorința de a atinge și săruta fruntea copilei care parcă dormea cu ochii larg deschiși. John se uită furios în jur:

— Cine dracu' a anunțat hienele astea de jurnaliști să vină aici?

— Bineînțeles că un polițist care a câștigat cu ocazia asta un ban, răspunse partenera sa, comisarul de poliție Jane Bennet.

— Privește la cadavru. Nu avem nici un obiect vestimentar.

— Totuși fata a fost înfășurată în covorul ăsta.

— Nu avem nici o urmă de pas de la șosea la cadavru. Doar pașii ăștia din apropierea cadavrului. Numai de n-ar ploua să nu șteargă urmele.

— Cam de cât timp, după părerea ta, zace cadavrul aici?

— N-am idee. Oricum, nu mai devreme de aseară.

— Cred că n-a omorât-o aici.

— A omorât-o în altă parte și a adus-o aici cu mașina.

— Și ambulanța când dracu' vine? întrebă John enervat.

— Uite că se văd luminile acolo.

Ea arată direcția de unde venea.

— Crima e de natură sexuală? o întrebă ironic John.

„*Ce întrebare stupidă?!*”, își zise Jane.

— Din punct de vedere statistic așa zice că da.

Ei se întorc spre martorul care aștepta cuminte lângă pom.

Martorul, un bărbat chelios de înălțime medie era încordat pentru că nu știa cum să explice ce făcea el pe câmp la ora aceea matinală.

DISPARIȚIA ELIZEI REED

— Mă plimbam la aer cu câinele, zise el roșindu-se la față, când am văzut cadavrul înfășurat în covor.

— Cum vă cheamă? întrebă Jane.

— Mă numesc Bill Reyes, de profesie avocat. Veneam pe drumul acesta de la prietena mea și mă îndreptam spre casă. Eu n-am nici o vină. Nu am legătură cu crima asta.

— Liniștiți-vă. Sunteți martor. Nu sunteți suspect, spuse John calm.

— Nu ați văzut pe nimeni pe aici când ați trecut? întrebă Jane.

— Am văzut pe un bărbat înalt cu favoriți negri ca și părul și cu nasul coroiat. Era în spatele unui autoturism și tocmai închidea portbagajul mașinii. Apoi s-a urcat la volan și a demarat rapid. Probabil că m-a observat. Când am mai făcut câțiva pași am observat cadavrul. Am avut grijă să nu calc pe urmele pașilor criminalului. Sunt cinci pași într-un sens spre portbagaj și alți cinci în sens opus.

— Ce autoturism era?

— De culoare albă. Am observat marca. Era un Cadillac.

— Acum tehnicienii noștri vă vor lua amprentele tălpilor pantofilor dumneavoastră. Apoi puteți pleca.

— Roy Rosetti, se adresa John sergentului polițist, fă un pic de loc pentru ambulanță.

John îl bănuia pe Roy că el este cel care i-a anunțat pe jurnaliști mai ales pentru că stătea teatral în fața fotografiilor. Aceștia îl preferau deoarece avea o față plăcută și un păr blond frumos ondulat.

— A venit deja ambulanța, mai zice Roy care se prezintă din nou în fața camerelor de filmat.

John se uită la el cu o grimasă care îi provoacă un zâmbet larg partenerei sale, Jane. Aceasta îi arată cu mâna spre pământ:

— Uite aici se văd urmele roților unui autoturism. Să ne grăbim să luăm toate amprentele pentru că a început să pice. În câteva minute va începe să plouă. Uită-te și tu ce nori s-au adunat deasupra.

DISPARIȚIA ELIZEI REED

Câteva fulgere brăzdară cerul și după zece secunde se auziră trăsnetele. Asta însemna că trăsnetele se produseseră la aproximativ trei kilometri. Un vânt puternic începu să miște frunzișul paltinului din apropiere. Soarele de primăvară se mai ivea din când în când dintre nori. Totuși dimineața era caldă și iarba strălucea sub razele soarelui.

— Probabil că ucigașul a transportat cadavrul fetei în portbagajul mașinii până la copacul ăsta.

— Să luăm tiparul cauciucurilor și să facem câteva fotografii.

— Și mai sunt și urmele astea de pantofi ale criminalului. Să ne grăbim, le spuse el celor doi tehnicieni care luau amprente. Căutați mai ales firele de păr lăsate aici de criminal. Periați cu atenție fiecare palmă de pământ din jurul cadavrului

— Jane, ai ceva pentru mine? întrebă Allen Miller. Vreau să scriu un articol trăznet.

Bărbatul era îmbrăcat într-un costum negru și elegant și zâmbește. Asta pentru că s-au întâlnit de câteva ori, el în postura de ziarist care voia să afle cât mai multe detalii, iar ea în aceea de polițist care nu trebuie să divulge secretele unei crime aflate în curs de investigație.

— Cum a fost ucisă fata, Jane?

— Deocamdată știm doar că a fost strangulată. Nimic mai mult.

— Te rog să-mi dai câteva detalii.

— Nu pot să-ți dau alte informații.

Dorințele din ochii lui Allen sunt evidente, dar refuzul ei îl face să se retragă. Totuși, își ia inima în dinți și mai face o încercare.

— Jane, fata asta a fost ucisă, nu poți nega. Precis că ai câteva amănunte pe care să mi le spui.

— Ți-am spus că deocamdată nu știm nimic.

— Te rog Jane, îți dai seama că îmi fac doar meseria.

DISPARIȚIA ELIZEI REED

Ea fusese odată la o cafea împreună cu Allen, dar asta nu însemna că era obligată să-i divulge secretele anchetei.

O fotografie se apropie de perimetrul securizat, iar blitzul aparatului ei aruncă fulgere.

— Hei, la dracu'. Îndepărtați-vă imediat, strigă John.

Fotoreportera lăsă jos aparatul de fotografiat și se întoarse la autoturismul presei.

— Nu ai voie să intri în perimetru. Întoarce-te la mașina presei, îi strigă John lui Allen și acesta se întoarse și se îndreptă înapoi de unde a plecat.

Procurorul Eric O'Neal stătea sprijinit de trunchiul arborelui și se uita la polițiștii care ridicau corpul neînsuflețit al victimei. Medicul legist Tim Andrews privea la cei doi polițiști care ridicau targa și o duceau spre ambulanță.

— Aveți grijă la păr. Deschideți fermoarul și băgați părul înăuntru și pe urmă închideți-l din nou.

„*Ce crimă oribilă, își spuse John. Cine-o fi criminalul? Poate fi vreun psihopat sau poate un alcoolic care și-a omorât fata. Sau un criminal în serie? Dracu' știe*”. Se întoarse cu fața spre medic:

— Ce părere ai?

— După ce voi face autopsia o să vă spun ce cred eu.

Procurorul Eric O'Neal interveni în discuție:

— Totuși trebuie să ne spui câte ceva.

— Deocamdată, zise medicul, cu un zâmbet ironic, după ce scoase țigara dintre buze, este sigur că fata e moartă. Moartea a fost provocată probabil prin asfixiere. În orice caz prin folosirea violenței.

Jane își aduse aminte că fiul ei, Ben, i-a spus că vine mâine în vizită cu nora ei.

— John, eu plec acasă pentru că am mult de lucru.

DISPARIȚIA ELIZEI REED

Când intră în apartament auzi niște voci care veneau din camera Anei. O găsi în pat cu prietenul ei dezbrăcați și îmbrățișați. Se uită în sus și trase adânc aer în piept pentru a se calma. Ana o mai văzuse pe maică-sa făcând așa de câteva ori când era foarte nervoasă. Era un exercițiu de liniștire a nervilor, de detensionare. Dar de data aceasta încercarea ei de revenire la o tensiune mai mică nu-i reuși deloc. Închise ochii și își zise: „*Ajută-mă Doamne să nu explodez!*”. Dar cu o voce stridentă exclamă:

— Îmbrăcați-vă imediat și veniți în sufragerie!! Doamne, Dumnezeule!

Aceștia veniră cu capetele plecate, ca doi școlari care au făcut o năzbâtie și așteaptă pedeapsa de la profesor.

— Luați loc la masă, mai spuse Jane închizând ochii și simțind cum i se strânge stomacul.

— Mama, ți-l prezint pe iubitul meu, Gus, Gus Richardson.

— Bucuroasă de cunoștință, dacă n-ar fi fost circumstanțele astea penibile.

— Doamnă, Ana este marea mea dragoste și unica mea dragoste cu care vreau să mă căsătoresc.

— Bravo. Câți ani ai?

— Șaptesprezece.

— Mulți înainte. Dar tu, Ana, ai doar 16 ani. Tu știi că ai putea să rămâi gravidă și să faci un copil la 16 ani? Cine crezi că ți-l crește? Ai văzut că fratele tău nu se poate descurca acum cu un copil de țâță? Vezi că eu încerc să-l ajut, dar am un serviciu greu și nu am timp și pentru copilul lui? Tu vrei să nu mai mergi la școală și să nu-ți mai poți termina liceul și nici să-ți iei bacalaureatul? Vrei să-ți îngropi copilăria? Vrei să arunci la gunoi anii adolescenței și ai tinereții tale? Înțelegi ce-ți spun eu? Crezi că eu îți vreau răul? Eu sunt mama ta și vreau să fii fericită, vreau să ai o viață normală ca și alți copii. Tu chiar vrei să-ți distrugi viața?

— Nu mama. Dar îl iubesc pe Gus și părinții lui ne-au invitat pe amândoi să le

DISPARIȚIA ELIZEI REED

---

facem poimăine o vizită, ca să ne cunoaștem.

— Da, interveni Gus, părinții mei sunt onorați să veniți în vizită la noi.

— Mulțumesc de invitație.

— Asta înseamnă că ești de acord? întrebă Ana.

— Da, normal că sunt de acord.

— Ce bine-mi pare.

— Acum o să mă apuc de muncă pentru că mâine vine aici în vizită Ben și toată casa este vârstă, într-o dezordine totală. Îți dai seama ce-ar spune și ce-ar gândi iubita lui Ben despre mine?

— Te ajut și eu mama să faci curățenie. Eu dau cu aspiratorul.

— Ba cu aspiratorul dau eu, se oferă Gus cu emfază.

— Vă mulțumesc copii. Sunteți foarte amabili.

*

Când sosi Ben împreună cu soția sa, Serena Carlson, Jane îi îmbrățișă, luă copilășul în brațe și îi conduse în sufragerie unde masa era plină cu tot felul de bucate apetisante care răspândeau un miros îmbietor.

— Il me tarde de manger, spuse rîzînd Serena, arătînd spre masă.

— Abia aștept să mînc, traduse Ben zîmbind.

— Je faire des remerciements a vous.

— Ți mulțumește, mamă, pentru aceste bunătăți.

— A-t-on jamais vu chose pareille?! zise ea aplaudînd.

— N-am mai pomenit așa minunăție, explică Ben.

— Je arriver á temps, mon amour.

— Am ajuns la timp, iubirea mea.

— Nous tomber entre bonnes mains, mai spuse nora.

— Am ajuns pe mâini bune, completă Ben.

DISPARIȚIA ELIZEI REED

— Am înțeles, dragii mei. Am mai învățat și eu puțină franceză, răspunse Jane. Je gagner l'amitie de vous.

La aceste cuvinte calde, rostite din inimă, Serena o îmbrățișă pe soacra sa, în timp ce Ana luă copilașul în brațe.

— Parle vous française?

— Oui, ma chéri! Je faire preuve de bienveillance vous.*

— Je prendre vous en amitie[†], zise nora și o îmbrățișă încă o dată pe Jane adăugând: Je témoigner de la reconnaissance envers vous.[‡]

— Mamă, zise Ben cu uimire și plăcere, ai învățat franceza la fel de bine ca și mine. Vino să te pup.

În această atmosferă plăcută mesenii ciocniră paharele cu vin. După ce mai băură câteva pahare începură să vorbească toți odată și nu mai conta dacă

---

* Eu vreau să vă arăt bunăvoința mea.

† Și eu vreau să vă arăt aceeași prietenie dumneavoastră.

‡ Eu vă răspund (arăt) recunoștința mea pentru dumneavoastră.

Jane și Serena înțelegeau tot ceea ce se vorbea într-o limbă sau alta.

Ben îi explică mamei sale scopul vizitei:

— Mamă, tata socru are o casă în Franța în portul Le Havre, unde are ancorat și un iaht. Vă invită în weekendul acesta în vizită și la o plimbare cu iahtul. O să-ți placă ție și Anei croaziera pe mare pentru că nu ați călătorit niciodată pe valuri. Ești de acord?

— Da, mon amour, venim cu drag.

— Le Havre este în Normandia și are multe plaje cu nisip auriu, vârfuri calcaroase care ies din apă și capuri stâncoase. Clima este blândă, plăcută cu vânturile care bat din vest și care sunt umede și răcoroase. O să vezi și cât este de frumoasă Sena, care vine de la Paris și se varsă în Marea Mânecii lângă Le Havre. Poate o să avem timp să vizităm și două orașe mari din Normandia: Rouen și Caen. La Rouen o să navigăm pe Sena și o să vezi văile împădurite și livezile de meri, dar și abațiile de pe mal.

DISPARIȚIA ELIZEI REED

— Este chiar atât de frumoasă Normandia?

— Da mamă, este minunată cu bisericile și catedralele din piatră calcaroasă gălbuie de Caen și cu fluviul Sena care șerpuiește prin Normandia de la Paris și până la Le Havre. Să vezi ce splendide sunt orașele din Normandia: Caen, Rouen, Dieppe, Deauville, Bayeux, Lisieux și altele mai mici, dar la fel de elegante ca cele mai mari. Dar cel mai frumos aș zice că este peisajul armonios și foarte variat. Nu te mai sature privindu-l. Pe mine m-a frapat și m-a fermecat. Pretutindeni, în acest peisaj de vis, sunt răspândite ca niște mărgăritare frumoasele sate cu vile elegante și ferme de o arhitectură impresionantă. Să vezi și peninsula Cotentin cu magnificul ei oraș Cherbourg și cu plajele care au nisipuri de aur.

— Hai dragă, chiar de aur?

— Ei bine, plaje cu nisipuri aurite.

— Bine, dragul meu, glumeam, dar abia aştept să văd minunăţile pe care mi le-ai descris cu măiestrie.

2

A doua zi pe la prânz începuse o ploaie de primăvară cu stropi mari şi deşi. Ca întotdeauna O'Neal se trezi devreme, însă nu se ridică din pat din cauză că lucrase până târziu împreună cu poliţiştii la rezolvarea crimei. Era mahmur din cauză că băuse câteva pahare seara înainte de culcare. Auzi clar ploaia care bătea în geamuri. Sunetele ploii erau puternice şi îi răsunau în creier. În camera plină de fum sună telefonul şi procurorul O'Neal se grăbi să ridice receptorul. Medicul legist spuse:

— Tim Andrews la telefon. Raportul preliminar al autopsiei e gata. Vocea lui de bariton era dogită din cauza

DISPARIȚIA ELIZEI REED

țigărilor și oboselii. Veniți acum la spital sau o lăsăm pe mâine?

Procurorul, care așteptase acest raport cu sufletul la gură, se grăbi să confirme:

— Vin imediat. În 15 minute ajung. Dar în gând își spuse: *„Nimic nu e mai dezagreabil decât o autopsie. Aș prefera să fac orice altceva, dar asta mi-e meseria și din când în când sunt obligat să mă holbez la câte un cadavru.”*

Înainte de a părăsi încăperea O’Neal îi telefonă lui Heston:

— John, medicul legist a terminat raportul autopsiei așa că ar fi bine să vii la spital, la sala de autopsie.

— Vin în jumătate de oră.

— Bine. Te aștept acolo.

Ieși în stradă și deschise umbrela. Când ajunse, dr. Andrews fuma în fața ușii de la intrarea în spital. Arăta ca vai de el, cu părul vâlvoi, neras și cu cearcăne la ochi. Dădu mâna cu procurorul și-l apucă un acces puternic de tuse.

— Ar cam trebui s-o mai rărești cu țigările astea care ți-au mâncat sănătatea.

— E ușor de zis, da' al dracu' de greu de făcut.

În sala de autopsie era ordine, dar era un miros grețos de dezinfectant. Încăperea era curată. Pardoseala era din gresie gri. Mesele erau din inox și sub ele se găseau cutii de plastic de diferite mărimi. La cele două chiuvete, pe suporturi, atârnau prosoape albe foarte curate. Pe un raft, lângă perete, erau înșirate borcane de sticlă în care se vedeau bucăți de diferite organe în formol pentru prelevarea de probe. Pe una din mese zăcea cadavrul victimei. Pielea capului îi fusese tăiată și atârna pe frunte astfel că osul craniului era dezgolit. Trunchiul era și el tăiat și se vedeau organele interne. Eric fu străbătut de un frison la vederea corpului gol de pe masa de inox.

Tim Andrews îmbracă un halat alb și mănușile de cauciuc și întrebă:

— Ce face fiul?

DISPARIȚIA ELIZEI REED

— Mulțumesc bine. Are note bune și este cuminte. Dar fiica ta?

— Este în clasa a cincea și este cam năzdrăvană.

— Asta înseamnă că-i sănătoasă. Și băiatul meu e sănătos, dar am probleme cu soția.

— Ce probleme?

— Trebuia să plec în concediu când a intervenit crima asta. Îmi făcusem bagajele și înainte să plecăm a sunat telefonul și am fost chemat urgent. Când i-am spus că trebuie să plec la serviciu îți dai seama ce figură a făcut. A început să țipe ca o isterică. Mi-a spus că s-a săturat de mine și de serviciul meu de căcat și că divorțează de mine. A plecat în concediu singură și mi-a zis că nu se mai întoarce acasă.

— Asta e soarta noastră, să ne ocupăm de cadavre! Nu de vii.

— Mi-a mai zis „*Halal tată, nu-ți pasă de copilul nostru*”.

— Îmi închipui cum te simți.

— Mă simt ca dracu'. I-am răspuns că nici mie nu-mi convine situația și atunci mi-a răspuns: „*Atunci dă-l dracu' de serviciu și hai în concediu ca să arăți că ești un tată adevărat*”.

— Și tu ce-ai zis?

— Nu vezi? Am lăsat-o baltă și am venit aici unde mi-e datoria.

Doctorul se apropie de masa pe care era cadavrul cu fața în sus, acoperit cu un cearceaf alb. În momentul acela pe ușă intră inspectorul John Heston, cu hainele ude de parcă intrase îmbrăcat sub duș.

După ce a îndepărtat cearceaful, medicul legist a început expunerea profesională succintă:

— O luăm în ordine cronologică. Prima a fost o lovitură în occipital cu un obiect dur. Să-ți arăt o tomografie de computer.

O așeză pe ecranul aparatului și O'Neal se uită pe ea.

DISPARIȚIA ELIZEI REED

— Privește aici, și medicul îi arată cu vârful pixului, observi aici fisura din craniu? Și aici o hemoragie.

Andrews se uită fix în ochii procurorului:

— Dacă ar fi fost numai lovitura asta, victima ar fi putut să fie salvată. Criminalul a lovit cu mâna stângă, deci este stângaci. După lovitura de la cap victima a fost strangulată și a murit prin asfixiere.

— Cât de înalt crezi că este criminalul?

— Nu pot să spun cât de înalt este ucigașul, având în vedere lovitura de la cap. Dar presupun că victima a căzut în genunchi după ce a fost lovită în cap. Dar neexistând nici urmă de jolituri la genunchi înseamnă că acțiunea s-a petrecut într-o cameră cu un covor moale.

— Deci, decesul a avut loc ca urmare a strangulării? întrebă O'Neal. Dar atunci celelalte răni urâte?

— S-au făcut după producerea decesului.

— Și violul?

— Evident fata a fost violată după ce a fost lovită în cap. Nu există probe de spermă din vaginul victimei. Probabil că ucigașul a folosit un prezervativ. Dar am prelevat probe de păr pubian, aparținând ucigașului, cu ajutorul unui pieptene.

— Dar amprente sunt?

— Am găsit câteva amprente și Laboratorul de expertiză criminalistică ne va spune exact despre ce e vorba.

— Altceva? întrebă John care era emoționat de culoarea albă a cadavrului și avea dorința de a putea să-i dea viață copilei inocente din fața lui. Fir-ar al dracu' de criminal nenorocit.

— Nu ne putem stăpâni indignarea, nu-i așa? întrebă medicul.

John încercă să răspundă, dar fălcile lui erau înțeleștate de durere.

Doctorul continuă cu voce scăzută, cu fața spre procuror:

— Nu sunt indicii de consum de alcool și nici de droguri. Laboratorul o să stabilească ce mâncase și ce băuse

DISPARIȚIA ELIZEI REED

---

victima. Poftim, și îi înmână o copie a raportului autopsiei preliminare.

John arată rănilor urâte de pe fața și corpul victimei:

— Când au fost făcute aceste semne urâte?

— Probabil că victima a continuat să fie violată și după ce a intervenit decesul. Avem de a face cu un sadic și un obsedat sexual.

— Vă mulțumesc foarte mult, domnule doctor.

Acesta acoperi cadavrul cu cearceaful alb și se spală pe mâini cu gesturi profesionale. Toți trei se mutară în biroul medicului.

— Raportul definitiv o să-l aveți peste o săptămână, după ce voi primi toate rezultatele de la laborator.

*